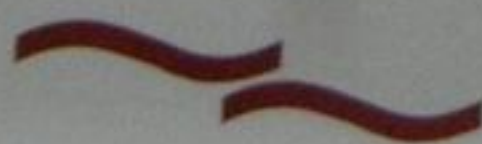

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Ετήσια Γενική Συνέλευση, 10/9/2010 - Ο Πρόεδρος του Συντονιστικού Συμβουλίου κ. Δώρος Ιερόπουλος πλαισιωμένος από τον κ. Εύρο Αλεξάνδρου-ΣΣΠΦΛ, Χρίστο Μελίδη-ΕΘΑΛ και Φαίδωνα Ποταμίτη-ΣΣΠΦΛ.

Περιεχόμενα Ενημερωτικού Δελτίου:

- :: Δελτίο Τύπου Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης 2010
- :: Δελτίο Τύπου συνάντησης με τον βουλευτή κ. Άγγελο Βότση
- :: Εκδηλώσεις στη Στέγη (Απρίλιος - Σεπτέμβριος 2010)
- :: Το νέο Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο στη Λεμεσό
- :: Η ανάδυση του «νησιού» και η ανάδειξη της κενοδοξίας μας...
- :: Η δική μου Λεμεσός
- :: Κατεδαφίσεις ελέω ΤΕ.ΠΑ.Κ.
- :: Βιβλία και περιοδικά που πήραμε - Επικοινωνία

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΘΕΜΑΤΑ

:: Δελτίο Τύπου Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης για το έτος 2010

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, την Παρασκευή, 10 Σεπτεμβρίου 2010, η ώρα 6.00 μ.μ., στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Λεμεσού, η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού όπου σχεδόν όλα τα Μέλη ήταν παρόντα.

Η Ημερήσια Διάταξη περιλάμβανε:

- Επικύρωση πρακτικών της προηγούμενης ΕΤΓΣ, που έγινε στις 3/7/2009
- Λογοδοσία Προέδρου του ΔΣ για τα πεπραγμένα της χρονιάς
- Οικονομική Έκθεση
- Ανοικτή συζήτηση
- Έγκριση για διορισμό Ελεγκτών
- Διάφορα απορρέοντα από την ΕΤΓΣ

Μετά τη λογοδοσία του προέδρου κ. Δώρου Ιερόπουλου για τα πεπραγμένα της χρονιάς, έγινε μια μακρά αλλά εποικοδομητική συζήτηση για θέματα που αφορούν την ανέλιξη του πολιτισμού και τη συνεργασία του Συντονιστικού Συμβουλίου με την τοπική αυτοδιοίκηση και το κράτος και λήφθηκαν σοβαρές αποφάσεις για μελλοντικές δραστηριότητες και πρωτοβουλίες του Συμβουλίου.

Μετά τη Γενική Συνέλευση παρατέθηκε δείπνο σε όλους τους παρόντες.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Λεμεσός, 14 Σεπτεμβρίου 2010

:: Δελτίο Τύπου της συνάντησης του Διοικητικού Συμβουλίου με τον βουλευτή κ. Άγγελο Βότση

Πραγματοποιήθηκε τη Τετάρτη, 19 Μαΐου 2010, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού, συνάντηση με τον Βουλευτή του ΔΗΚΟ κ. Άγγελο Βότση και τον συνεργάτη του κ. Μάριο Μοδινό.

Κατά τη συνάντηση συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις καθυστερήσεις που παρουσιάζονται τα τελευταία χρόνια με τις χορηγίες από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Ακόμη έγινε ανασκόπηση και ανταλλαγή απόψεων πάνω σε θέματα όπως, η δημιουργία Σχολής Καλών Τεχνών, οι Πολιτιστικές Εκδηλώσεις και γενικά εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται από διάφορους παραγωγούς με ντόπιους και ξένους καλλιτέχνες.

Συντονιστικό Συμβούλιο Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

∴ Εκδηλώσεις στη "Στέγη" Απρίλιος - Σεπτέμβριος 2010

Τετάρτη, 5 Μαΐου 2010, ώρα 8.00 μ.μ.

Η Εταιρεία Λογοτεχνών Λεμεσού «Βασίλης Μιχαηλίδης» και οι Εκδόσεις Αριστοτέλους διοργάνωσαν εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου του Πανίκου Παιονίδη «Η μικρή μου πινακοθήκη», τόμος II. Το βιβλίο παρουσίασε ο Δρ. Ανδρέας Πετρίδης, λογοτέχνης και κριτικός λογοτεχνίας. Την εκδήλωση, στην οποία παρευρίσκετο και ο ίδιος ο συγγραφέας, χαιρέτισε ο αρχιτέκτονας κ. Τάσος Ανδρέου.

Παρασκευή, 18 Ιουνίου 2010, ώρα 7.30 μ.μ.

Παρουσιάστηκε από το Τμήμα Εφαρμοσμένων Τεχνών του Frederick Institute of Technology έκθεση με τίτλο float. Η έκθεση, που αποτελείτο από την τελική δουλειά των φοιτητών των κλάδων Graphics and Advertising Design και Interior Design εγκαινιάστηκε από τον Έντιμο Δήμαρχο Λεμεσού, κο. Ανδρέα Χρίστου και διάρκεσε από τις 18 Ιουνίου 2010 μέχρι τις 26 Ιουνίου 2010.

Τετάρτη, 30 Ιουνίου 2010, ώρα 8.00 μ.μ.

Παρουσιάστηκε από τη «Σχολή Ζωγραφικής Τσαγγαρά» έκθεση ζωγραφικής των μαθητών της. Η έκθεση διάρκεσε από τις 30 Ιουνίου 2010 μέχρι την 1 Ιουλίου 2010.

Σάββατο, 3 Ιουλίου 2010, ώρα 8.00 μ.μ.

Η Ζωγράφος Άντρη Κεδαρίτη παρουσίασε έκθεση με έργα τόσο των μαθητών της ηλικίας 3 με 12 χρόνων όσο και προσωπικής της δουλειάς. Η έκθεση εγκαινιάστηκε από την Πρόεδρο του Επιμελητηρίου Καλών Τεχνών Κύπρου, κα. Δάφνη Τριμικλιγιώτου και διάρκεσε από τις 3 Ιουλίου 2010 μέχρι τις 9 Ιουλίου 2010.

Παρασκευή, 23 Ιουλίου 2010, ώρα 7.00 μ.μ.

Το Κέντρο Τέχνης και Δημιουργίας παρουσίασε την ετήσια έκθεση των μαθητών του στις 23 Ιουλίου 2010. Η έκθεση διάρκεσε μέχρι τις 24 Ιουλίου 2010.

Τετάρτη, 29 Σεπτεμβρίου 2010, ώρα 7.30 μ.μ.

Παρουσιάστηκε από τη φωτογράφο Rima Musa έκθεση φωτογραφίας με θέμα "Imagery in dialogue". Η έκθεση εγκαινιάστηκε από τον Δρ. Βάσο Λυσσαρίδη και διάρκεσε από τις 29 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 6 Οκτωβρίου 2010.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ Κ. ΙΟΥΛΙΟ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

∴ Το νέο Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο στη Λεμεσό

Με τα εγκαίνια, στις 2 του Ιούλη, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, του Δημοτικού Πολιτιστικού Κέντρου «Πάνος Σολομωνίδης» ένας άλλος (πολυ)χώρος έχει προστεθεί σ' εκείνους που ήδη λειτουργούν στη Λεμεσό.

Ο συνεχής εμπλουτισμός της πόλης με πολιτιστικούς χώρους, και δη προσαρμοσμένους στις σύγχρονες (τεχνολογικές κ. ά.) απαιτήσεις, διατηρεί τη Λεμεσό στην πρωτοπορία, έστω κι αν κάτι τέτοιο ακούγεται στ' αυτιά μερικών ως «τοπικισμός».

Απλώς, εκείνο που συμβαίνει (ιδιαίτερα κατά την τελευταία δεκαετία) είναι η αξιοποίηση, τόσο από πλευράς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσο και ιδιωτών/οργανισμών, των ευκαιριών της κατασκευής ή μετατροπής χώρων για (πρωτογενή και «φιλοξενούμενη») πολιτιστική προβολή και δημιουργία. Ανέκαθεν υποστήριζα, κι εξακολουθώ να πιστεύω, πως ο Δήμος Λεμεσού αποτελεί, παγκυπρίως, υπόδειγμα στην επένδυση σε δημοτικές πολιτιστικές στέγες, παρόλο που (κυρίως) οικονομικοί περιορισμοί με αντίκτυπο στη διαχείρισή τους, εξωτερικεύουν (συχνά πυκνά) φαινόμενα δυσλειτουργίας (χαρακτηριστικό παράδειγμα η Βιβλιοθήκη και η Πινακοθήκη).

Παρόλ' αυτά, οφείλω να δεχτώ πως η αξιοποίηση των εκάστοτε δωρεών αποτελεί και τη βάση της ανάπτυξης των δημοτικών στεγών. Το Παττίχειο Θέατρο, η πλήρης ανακαίνιση της πρώην οικίας Επάρχου για στέγαση του Παττίχειου Αρχείου/Μουσείου/Κέντρου Μελετών, το Παπαδάκειο Ωδείο, τα οικήματα της Πινακοθήκης, της Βιβλιοθήκης, του Μουσείου Λαϊκής Τέχνης και τώρα του Δ. Π. Κέντρου αλλά και του (υπό μελέτην) Κέντρου Εικαστικών Τεχνών, προέρχονται από γενναιόδωρες προσφορές συμπολιτών μας.

Ειδικότερα, λοιπόν, για το αποπερατωθέν Δ. Π. Κέντρο πλειοδοτώ πως ανταποκρίνεται στις ανάγκες στέγασης του Παγκύπριου Θεατρικού Μουσείου (με τις συλλογές/αρχεία των Νίκου Νικολαΐδη και Μαρίνου Κουσουμίδη, αλλά και του Θ.Ο.Κ.) όμως, ταυτόχρονα, επιλύει το πρόβλημα της διάθεσης (άλλης από εκείνη στο Δημοτικό Μέγαρο) κατάλληλης αίθουσας για διοργάνωση εκδηλώσεων λόγου (δηλαδή, διαλέξεων, ημερίδων, βιβλιοπαρουσιάσεων κ.ά. συναφών). Προσωπικά, επειδή τάχθηκα εξ αρχής εναντίον της μετακίνησης του χώρου στέγασης του Θεατρικού Μουσείου (αρχικά, προοριζόταν η οικία Κρυσταλλίας Παυλίδη), αναμένω με ενδιαφέρον (και αγωνία), τόσο τη μεταφορά και τοποθέτηση του αρχαικού υλικού, όσο και τη μορφή διαχείρισης του Μουσείου και δεν θα διστάσω, ποσώς, να κάνω δημόσια την αυτοκριτική μου.

Επίσης, προσωπικά, έστω και μετά παρέλευση πολλών χρόνων οφείλω να αναγνωρίσω δημόσια το λάθος μου να υποστηρίξω, έντονα, την αποτροπή αγοράς του ίδιου χώρου (παλιού Λιθογραφείου) από τον Δήμο, επί δημαρχίας Αντώνη Χατζηπαύλου, ο οποίος και προόριζε τον χώρο για παρόμοια (πολιτιστική) ανάπτυξη.

Μάλιστα, πρέπει να συμπληρώσω πως ως κύριο επιχείρημα αναφέρθηκε το (στατικά) ακατάλληλο της συμπληρωματικής οικοδομής, στη νότια πλευρά, η οποία και κατεδαφίστηκε μετά τη δωρεά, ενώ η σύγχρονη οικοδομή που ανεγέρθηκε στην ίδια θέση «έδεσε» ευφάνταστα με το διατηρητέο κύριο μέρος του βιομηχανικού κτιριακού συγκροτήματος.

Τέλος, θα επαναλάβω την άποψή μου πως θα πρέπει να αξιοποιηθούν τα πορίσματα της πολύ σημαντικής ημερίδας «Προς ένα ζωντανό Θεατρικό Μουσείο» που διοργανώθηκε, στο Δημοτικό Μέγαρο, στις 22/03/2008, από την Θεατρική Πορεία σε συνεργασία με τον Δήμο Λεμεσού.

Είναι, καθοριστικά θα έλεγα, σημαντικό να ακολουθήσει «...ορθός προγραμματισμός καθώς και η ενεργός συμμετοχή ατόμων που έχουν σχέση και (επιστημονική) κατάρτιση με το αντικείμενο».

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης

Λεμεσός, 11/07/2010

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

❖ Η ανάδυση του «νησιού» και η ανάδειξη της κενοδοξίας μας...

Επανήλθε, πρόσφατα, μετά την περυσινή πρώτη παρουσίασή της, η πρόταση που προβλέπει την «ανάδυση» ενός νησιού στον «κόρφο» της Λεμεσού και συγκεκριμένα, στη θαλάσσια νοτιοανατολική περιοχή των ορίων του Δήμου Λ/σού. Φέτος, μάλιστα, επαναλήφθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο στην παρουσία τεσσάρων (!) Υπουργών.

Επειδή, δυστυχώς, ως πολίτης δεν είχα την ευκαιρία να παραστώ κατά την παρουσίαση της πρότασης, ούτε την πρώτη, αλλά ούτε και τη δεύτερη φορά (παρ' ότι έγινε, αντιλαμβάνομαι, σε ανοικτές συνεδρίες της Ολομέλειας του Δημοτικού Συμβουλίου), όχι εξ αμελείας ή αδιαφορίας μου αλλά, απλούστατα, γιατί το πληροφορήθηκα εκ των υστέρων από τα σχετικά δημοσιεύματα, πιστεύω πως δικαιούμαι να εκφράσω (επαναλαμβάνοντας, ένα χρόνο μετά) τις επιφυλάξεις μου. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, οι πολίτες μπορούν να παρακολουθούν τις (κατά κανόνα) ανοικτές συνεδρίες της Ολομέλειας του Δημοτικού Συμβουλίου χωρίς, όμως, να δικαιούνται να παρέμβουν στη συζήτηση.

Καταρχάς, εκφράζω και πάλι την απογοήτευσή μου για τη σιωπή που συνεχίζουν να επιδεικνύουν οι επιστημονικοί εκείνοι φορείς που, κατεξοχήν, θα έπρεπε να ασχοληθούν με το θέμα...

Εν πάση περιπτώσει, εξακολουθώ να διατηρώ την έντονη άποψη πως οι πολίτες οφείλουν να έχουν και μπορούν να διατυπώνουν άποψη, ακόμα και για θέματα όπου δεν «χρίζονται» ειδικοί και πως, για μένα, είναι αδιανόητο να εκχωρείται αυτό (δικαίωμα, μαζί και υποχρέωση), αποκλειστικά, στο εκάστοτε αιρετό (έστω) δημοτικό συμβούλιο. Αυτά έγγραφα προ έτους, επαναλαμβάνω και τώρα. Δεν αρκούν τα θαλάσσια οικοδομήματα στο πλαίσιο κατασκευής και διαχείρισης της μαρίνας; Ούτε και τα παραθαλάσσια στο πλαίσιο αναδιαμόρφωσης των χώρων του Παλιού Λιμανιού; Επιδίωξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ήταν να επιστρέψει ο κόσμος κοντά στη θάλασσα, πράγμα που έχει επιτύχει, τόσο με διαμόρφωση της Επίχωσης σε χώρο περιπάτου και με την (εξαιρετικά σημαντική για την καθιέρωση μιας άλλης αισθητικής για την πόλη) εγκατάσταση του πάρκου γλυπτικής, όσο και με τη ζηλευτή αναδιαμόρφωση όλου του παραλιακού μετώπου. Ελπίζω, μάλιστα, να έχει εγκαταλειφθεί οριστικά η αρχική ιδέα για (δήθεν) «αναβίωση του Ακταίου», με την πρόθεση ανέγερσης μεγάλης κατασκευής στην Επίχωση.

Όσο για την υποδομή του «νησιού», προτείνονται χώροι για πληθώρα χρήσεων : εστιατόριο-καφετέρια, πολυχώρος για διάφορες πολιτιστικές (πάλι, η «γαρνιτούρα» του πολιτισμού...) και άλλες (μήπως, γαμήλιες και παρεμφερείς;) εκδηλώσεις, παραχώρηση μέρους στο ΤΕ.ΠΑ.Κ. «για να λειτουργήσει ως ίδρυμα θαλασσιών ερευνών» (κλάδος στο Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος της υφιστάμενης Σχολής Γεωτεχνικών Επιστημών);, καθώς και μετεωρολογικό παρατηρητήριο, κέντρο διάσωσης και πύργος ελέγχου για τη θαλάσσια κυκλοφορία, στην οροφή του βασικού κτιρίου. Τέλος, σε μόλο στο νότιο μέρος του «νησιού» θα μπορούν να δένουν 20-25 σκάφη έχοντας μπροστά τους προστατευτικό κυματοθραύστη, ενώ στη βόρεια πλευρά θα «διαμορφωθεί πλαζ» για κολύμπι σε βαθιά νερά. Δεν γνωρίζω κατά πόσον έχουν προηγηθεί μελέτες, με ικανοποιητικά (ή μη) συμπεράσματα, για τα θέματα των περιβαλλοντικών (π.χ. μεταφορά μεγάλου όγκου χώματος και βράχων, επηρεασμός του ήδη διαμορφωμένου παραλιακού μετώπου) αλλά και των γενικότερων επιπτώσεων (π.χ. κυκλοφοριακών κ.ά.) μιας τέτοιας ανάπτυξης σε μια, ήδη, «φορτισμένη» περιοχή. Επίσης, η αναφορά «για τις ανάγκες του έργου προβλέπεται να δημιουργηθεί μεγάλος υπόγειος χώρος στάθμευσης, ώστε να μην αποκόπτεται η ορατότητα προς τη θάλασσα», εννοεί προφανώς την παρακείμενη δημοτική περιουσία του Εναερίου (ή, μήπως, όχι); Εξ όσων γνωρίζω (και παρατηρώ) δεν προσφέρεται κανένας άλλος χώρος (στην ευρύτερη, προνομιούχα και πανάκριβη, περιοχή), κατάλληλος για μετατροπή του σε χώρο στάθμευσης. Σημειωτέον πως, για την αξιοποίηση της εν λόγω δημοτικής περιουσίας έχει δημοσιοποιηθεί, πρόσφατα, ενδιαφέρουσα/ολοκληρωμένη εισήγηση του αρχιτέκτονα-δημοτικού συμβούλου κ. Γιάννη Αρμεύτη. Επ' αυτού, ελπίζω το Δημοτικό Συμβούλιο (το οποίο, με βάση τα σχετικά δημοσιεύματα, φέρεται να έχει ταχθεί ομόφωνα υπέρ της πρότασης για την «ανάδυση») να έχει λάβει υπόψη τη σχετική πρόνοια του Σχεδίου Περιοχής η οποία αναφέρεται σε **«Ενιαία ανάπτυξη του δημοτικού χώρου στον Εναέριο με έμφαση σε κοινόχρηστες λειτουργίες που θα εξυπηρετούν κυρίως το κέντρο της πόλης και τη συνορεύουσα τουριστική περιοχή ... οποιαδήποτε εμπορική ανάπτυξη δεν θα πρέπει να είναι σε βαθμό που να επηρεάζει τις βασικές κοινόχρηστες χρήσεις/λειτουργίες. Στο χώρο θα πρέπει να γίνει πρόβλεψη για δημιουργία μεγάλου χώρου στάθμευσης για εξυπηρέτηση της γύρω περιοχής και της παραλίας»** (σελίδα 72, Σχέδιο Περιοχής Κέντρου Λεμεσού/Τμήμα Πολεοδομίας & Οικήσεως-Υπουργείο Εσωτερικών, Λ/σία 2002). Αναμένουμε, λοιπόν, τη γνώμη των ειδικών να μας πληροφορήσουν κατά πόσο ένας τέτοιος χώρος στάθμευσης θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της, ήδη, προβληματικής περιοχής και (επιπρόσθετα) στις νέες ανάγκες που θα προκύψουν με την προοπτική της κατασκευής ενός έργου με τέτοια εμβέλεια.

Αλλά και στο θέμα της κατασκευής και διαχείρισης («μέχρι της κάλυψης των εξόδων και προοπτικής παραχώρησης στο δημόσιο...»), η πολιτεία και (στο βαθμό εμπλοκής της) η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι πρόθυμες να εκχωρήσουν ή να δεσμεύσουν, προς όφελος ιδιωτών επενδυτών, δημόσια/δημοτική περιουσία επειδή (κατά την άποψή τους) εμπλουτίζεται το τουριστικό προϊόν, με κάθε «πρωτοποριακή» ή κενόδοξη απαίτηση; Εκτός κι αν, όλα τούτα, αποτελούν πλέον σημεία των καιρών...

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης

Λεμεσός, 06/08/2010

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

:: Η δική μου Λεμεσός

Είναι πολύ ενθαρρυντικό το γεγονός των απανωτών εκδόσεων που είδαν το φως τα τελευταία χρόνια και αφορούν την ιστορία, αλλά και θύμησες της Λεμεσού, των περασμένων δεκαετιών. Κοινές συνισταμένες όλων των εκδόσεων, επιστημονικών και μη, από τη μια ο εμπλουτισμός των ιστορικών δεδομένων με τη συνεχή έρευνα, κι από την άλλη η αγάπη για τη γενέθλια πόλη και η έγνοια για διαφύλαξη αναμνήσεων, ατομικών αλλά και της συλλογικής μνήμης που πρέπει να διατηρηθεί και να γίνει κτήμα και ιστορική γνώση των μελλοντικών γενεών.

Για να αποδώσω, λοιπόν, τα εύσημα σε μια τέτοια «μη επιστημονική» έκδοση το σημειώμα μου. Πρόκειται για το βιβλίο «Η Δική μου Λεμεσός» της αγαπητής Μάρσιας Μουστερή-Αλεξάκη (ανεξάρτητη έκδοση του 2009). Το γεγονός, βέβαια, πως οι γενιές μας έχουν μοιραστεί κοινά βιώματα με τη συγγραφέα μας τοποθετεί, σίγουρα, σε πλεονεκτική θέση, σε σχέση με νεότερους αναγνώστες. Εξ ου και η «επαναφορά» στη μνήμη περιστατικών και συνηθειών, αλλά και συνειδητοποίησης για πράγματα που, στις σημερινές (ολωσδιόλου διαφορετικές από την εποχή των αφηγήσεων) συνθήκες ζωής, φαντάζουν μικρά, «περιττά» και επουσιώδη.

Φερειπείν, το μπακάλικο κι ο φούρνος της γειτονιάς, η διακίνηση (στα περιορισμένα ως τότε όρια της πόλης) πεζή ή με ποδήλατο, η βόλτα με τη γιαγιά (για μένα και με τον ιερέα παππού μου), πιστεύω (μαζί με την Μάρσια) πως έχουν διαμορφώσει εν πολλοίς πτυχές του χαρακτήρα μας, όσο κι αν κάτι τέτοιο φαντάζει απλουστευμένο. Όταν, για παράδειγμα, οι γιαγιά της (κι η δική μου, επίσης) δυσανασχετούσαν πως τις έφεραν (λίγα μέτρα βορειότερα του Πεντάδρομου) στις «ερημιές», εκεί δηλαδή που «αναγιωθήκαμε» και ζήσαμε τη ραγδαία ανάπτυξη και επέκταση της πόλης, κι όταν η συγγραφέας με το απλό φύτεμα ενός δέντρου στον Εναέριο «νιώθει τις ρίζες του να δένουν την ίδια με την πόλη», μπορούμε να αντιληφθούμε, ευκολότερα, γιατί η αγάπη και η έγνοια μας για αυτή την πόλη και το μέλλον της ερμηνεύονται (αυθαίρετα και λανθασμένα) από πολλούς καλοθελητές ως «τοπικισμός».

Εξάλλου, η απαρίθμηση, μέσα από μια ανεπιτήδευτη αφήγηση, γεγονότων ευρύτερης σημασίας επιτρέπει στον μελλοντικό ερευνητή να καταγράψει γεγονότα μιας περιόδου που (ελλείψει παρομοίων εκδόσεων) ανατρέχει για περισσότερα στοιχεία, υποχρεωτικά, στον ημερήσιο τύπο και μόνον. Τα παραδείγματα, αρκετά: χιόνισε στη Λεμεσό τον χειμώνα του 1950 (δυστυχώς, δεν αναγράφεται η ακριβής ημερομηνία). Ο μεγάλος σεισμός του φθινοπώρου του 1953 προκάλεσε (πέραν των σοβαρών ζημιών στην Πάφο) ζημιές στο παραλιακό, κυρίως, μέτωπο καθώς και σε τέσσερις εκκλησίες της Λεμεσού (αναφέρονται ποιες) ενώ, ταυτόχρονα, πρωτοβουλία πολιτών οδήγησε στη σύσταση εθελοντικής Ταμειακής Επιτροπής Σεισμοπλήκτων για καταγραφή των ζημιών και κάλυψη εξόδων με διενέργεια εράνων (ευαισθητοποίηση σε θέματα κοινωνικής αλληλεγγύης, τομέας στον οποίο η πόλη μας πρωτοπορεί εδώ και αρκετές δεκαετίες).

Την έκδοση διανθίζει αριθμός φωτογραφιών, μέσα από τις οποίες αναδύεται η αισθητική της εποχής, συνάμα όμως αποτελούν (ανάμεσα σ' άλλα) κι αδιάψευστα ντοκουμέντα της - προ των κατεδαφίσεων - όψης του παραλιακού και των μαζικών και δημοφιλών (εθνικών, αθλητικών, πολιτιστικών) εκδηλώσεων στο Γ.Σ.Ο. Δυστυχώς, η ελπίδα της Μάρσιας, καθώς και πολλών άλλων-όχι μόνο της γενιάς μας, όπως η αξιοποίηση του Γ.Σ.Ο. γίνεται με σεβασμό στην ιστορία του δεν πραγματοποιήθηκε και, προσωπικά, θλίβομαι (για να μην πω ντρέπομαι) αφάνταστα, γιατί δεν υπήρξε από πλευράς μας καμιά οργανωμένη αντίδραση για διατήρηση, αν μη τι άλλο, κάποιου χαρακτηριστικού μέρους του παλιού σταδίου-π.χ. των κερκίδων).

Χωρίς κανένα, λοιπόν, δισταγμό ή αναστολή, τοποθετώ το βιβλίο που ανασκοπώ δίπλα σ' εκείνα του Μιχάλη Πιτσιλλίδη, του Κίμωνα Χαραλαμπίδη, του δασκάλου μου στο Γυμνάσιο Πόλυ Ιερωνυμίδα (Παύλου Λεμέση), στη μικρή μου βιβλιοθήκη, στο χώρο των πολύτιμων βιβλίων για τη Λεμεσό...

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

❖ Κατεδαφίσεις ελέω ΤΕ.ΠΑ.Κ.

Θεωρώ πως, το πλέον σημαντικό θέμα της πόλης μας που βρίσκεται αυτή την περίοδο σε εξέλιξη, είναι εκείνο των επικείμενων κατεδαφίσεων, στο πλαίσιο ανάπτυξης της δεύτερης φάσης της κτιριολογικής χωροθέτησης του ΤΕ.ΠΑ.Κ. Λυπούμαι να πω πως όλα τα, μέχρι στιγμής, δημοσιεύματα αντιμετωπίζουν είτε «ουδέτερα», είτε θετικά την άποψη για κατεδάφιση και των τριών κτιρίων (Α' Τεχνικής Σχολής, Παλιού Νοσοκομείου και Κεντρικού Αστυνομικού Σταθμού). Ταυτόχρονα, δεν παραλείπουν να σημειώσουν («καθησυχαστικά») πως θα παραμείνουν κάποια «κομμάτια» από τα προαναφερόμενα κτίρια (συγκεκριμένα, η είσοδος της Α' Τεχνικής καθώς και μια «γωνιά» του Αστυνομικού Σταθμού). Περιέργως, καμιά αναφορά δεν έγινε, μέχρι σήμερα, για την τύχη του ημικυκλικού ιερού της Κυπριαρχαϊκής περιόδου, το οποίο (όπως είναι γνωστό στον καθένα που κατέχει στοιχειώδεις γνώσεις για την ιστορία της πόλης) βρίσκεται «θαμμένο» σε υπόγειο του Κεντρικού Αστυνομικού Σταθμού...

Η προσωπική μου θέση μου ήταν και παραμένει πως τα τρία κτίρια ΔΕΝ πρέπει να κατεδαφιστούν, αλλά να διαμορφωθούν κατάλληλα (όπως έγινε και γίνεται με τα υπόλοιπα, ιστορικά ή απλώς διατηρητέα, κτίρια στο ιστορικό κέντρο) για τις προβλεπόμενες (πανεπιστημιακές) χρήσεις. Αυτή τη φορά επιβάλλεται να ακουστούν, έγκαιρα, απόψεις ειδικών, ώστε να μην προβληθεί και πάλι (αν δεν έχει ήδη «γνωστοποιηθεί» στους εξ αλλοδαπής μελετητές) το ίδιο επιχείρημα που προβλήθηκε για κατεδάφιση της κλινικής Τριτοφτίδη: ότι, δηλαδή, υπάρχει πρόβλημα "στατικότητας" και πως τα έξοδα (ανακαίνισης, διαμόρφωσης κ.λπ.) είναι δυσανάλογα με το κόστος των νέων κτιρίων που πρόκειται να ανεγερθούν στη θέση των προς κατεδάφιση. Το γεγονός πως στα διάφορα ρεπορτάζ που άρχισαν ήδη να δημοσιεύονται υπάρχουν αναφορές όπως «...το κτίριο του Νοσοκομείου κατεδαφίζεται αφού θεωρείται βεβαρυσμένο με όλα τα χημικά και άλλες καταστάσεις που πέρασαν από εδώ στη διάρκεια της πολυετούς λειτουργίας του σαν νοσηλευτικό ίδρυμα...», οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα πως έχει επιλεγεί μια αληθοφανής επιχειρηματολογία, στην οποία (εξ όσων πιστεύω) θα στηριχτούν όλοι εκείνοι που θα προβάλουν και θα επιβάλουν ως (μοναδική) λύση την (εκτεταμένη ή ολοκληρωτική) κατεδάφιση. Για όλους όσοι σκεφτόμαστε με παρόμοιο τρόπο η αξιολόγηση των ιστορικών (στο βαθμό που είναι το καθένα) κτιρίων (τα οποία, μάλιστα, ορθώς αναφέρονται ως κτίρια-σημεία αναφοράς της Λεμεσού) καθώς και (κυρίως) ο χαρακτήρας της όλης περιοχής είναι απείρως πιο σημαντικά να διατηρηθούν, έστω (τολμώ να πω) κι αν δεν αποκτήσει το ΤΕ.ΠΑ.Κ. νεόκτιστα και άκρως λειτουργικά κτίρια. Βεβαίως, στην ευρύτερη περιοχή του, πάλαι ποτέ, Κομεσαριάτου, προσωπικά, εντάσσω στη διατήρηση και τις "πολυκατοικίες Παυλίδη", μερικά άλλα αξιόλογα κτίρια στην περιοχή (κτίριο Παπαδάκειου Δημοτικού Ωδείου, Αγγλικανική εκκλησία, 2-3 οικίες βόρεια της εκκλησίας στη δυτική πλευρά της Λεοντίου Α', με ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά στοιχεία) και το παλιό εργοστάσιο των Ουίλλιαμσον (βορειο-δυτικά του δημοτικού χώρου στάθμευσης).

Όλα, λοιπόν, που προαναφέρω θα μπορούσαν (αν οι απόψεις μου βρίσκουν και άλλους, και μάλιστα ειδικούς, σύμφωνους) να αποτελέσουν "ερωτηματολόγιο" προς τον Δήμο και το Τμήμα Πολεοδομίας, αλλά και προς το ίδιο το ΤΕ.ΠΑ.Κ. Άλλωστε, γιατί να εκχωρηθεί το δικαίωμα σε ξένους μελετητές να αλλοιώσουν τόσο δραστικά μια περιοχή με ΜΟΝΑΔΙΚΟ στόχο τη λειτουργικότητα νέων πανεπιστημιακών κτιρίων; Μήπως οι ίδιοι ή συνάδελφοί τους, στην Ευρώπη, κατεδαφίζουν ιστορικά κτίρια ή αλλοιώνουν το χαρακτήρα μιας περιοχής για να καταστήσουν πιο λειτουργικά τα πανεπιστήμιά τους; Δεν αποτελεί οξύμωρο, από τη μια να διαμορφώνονται κατάλληλα, ιστορικά και άλλα αξιόλογα και διατηρητέα κτίρια στο κέντρο της πόλης και να χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες του Πανεπιστημίου και από την άλλη να επιζητείται κατεδάφιση κτιρίων και μη αναστρέψιμη αλλοίωση του χαρακτήρα περιοχής, σε χώρο που διαμορφώθηκε ως τέτοιος από τον καιρό της αγγλοκρατίας; Τη στιγμή, μάλιστα, που άρχισε προβληματισμός και κατάθεση απόψεων σε σχέση με την αναγκαιότητα διατήρησης αξιολογών μεσοαστικών κατοικιών του μεσοπολέμου, βόρεια της οδού Γλάδστωνος (δέστε σχετική επιστολή του «Συντονιστικού Συμβουλίου Πολιτιστικών Φορέων Λεμεσού» προς το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, τεύχος αρ. 52 Ενημερωτικού Δελτίου, στην ιστοσελίδα «www.syntonistiko.com», με αφορμή σχετικό ρεπορτάζ στην εφημερίδα «Πολίτης», ημερομηνίας 05/10/2008). Εξ όσων, μάλιστα, είμαι σε θέση να γνωρίζω, η απαντητική επιστολή του Τμήματος Πολεοδομίας παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον (προτείνω στο Δ.Σ. του "Συντονιστικού", να δημοσιοποιήσει την απαντητική επιστολή της Πολεοδομίας), για να δοθεί συνέχεια στη συζήτηση/ανταλλαγή απόψεων. Η παρουσίαση των τελικών σχεδίων δεν θα πρέπει να βρει ανέτοιμους εκείνους τους πολίτες που διατηρούν αντίθετη άποψη από εκείνη των κατεδαφίσεων γιατί, τότε, θα είναι (και πάλι) πολύ αργά για να επιτευχθεί οποιαδήποτε σημαντική διαφοροποίηση. Έστω κι αν προαναγγέλλεται ανοικτή παρουσίαση των (τελικών) σχεδίων (σε διάστημα τριών μηνών) από την «Επιτροπή Χωροθέτησης», η οποία επεξεργάζεται τα σενάρια των σχεδίων που (ήδη) ετοίμασαν οι (εξ Αγγλίας) "master planners". Συναφές θέμα αποτελεί και το σενάριο της βύθισης μέρους της οδού Λεοντίου Α' (στο ύψος μεταξύ Παλιού Νοσοκομείου και Α' Τεχνικής Σχολής), για το οποίο και πάλι θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν θέσεις και απόψεις ειδικών.

Συνεχίζω να υποστηρίζω ως απόλυτα ορθή την απόφαση χωροθέτησης του ΤΕ.ΠΑ.Κ. στο ευρύτερο ιστορικό Κέντρο της πόλης. Μ' αυτό, όμως, με κανένα τρόπο δεν εξυπακούεται ότι θα πρέπει να προκαλέσει μια δραστική αλλοίωση περιοχών χάριν (και μόνον) της λειτουργικότητας του Πανεπιστημίου.

Ιούλιος Φ. Θεοδωρίδης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

:: Βιβλία και περιοδικά που πήραμε:

- :: Μηνιαίο Ενημερωτικό Δελτίο της Ένωσης Δήμων Κύπρου, Έτος 6ο, Αρ. Δελτίου 54, Μάρτιος 2010
- :: Ενημερωτικό Δελτίο Διεθνής Εταιρεία Φίλων Νίκου Καζαντζάκη, Νο.22, Απρίλιος 2010
- :: Ενημερωτικό Δελτίο Διεθνής Εταιρεία Φίλων Νίκου Καζαντζάκη, Νο.23, Αύγουστος 2010
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 34
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 35
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 36
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 37
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 38
- :: E.KA.TE. Opportunities Newsletter No: 39
- :: Ενημερωτικό Δελτίο E.KA.TE. Μάιος 2010, Τόμος 8, Τεύχος 3
- :: Ενημερωτικό Δελτίο E.KA.TE. Ιούνιος 2010, Τόμος 8, Τεύχος 4
- :: Ενημερωτικό Δελτίο E.KA.TE. Ιούλιος 2010, Τόμος 8, Τεύχος 5
- :: Ενημερωτικό Δελτίο E.KA.TE. Σεπτέμβριος 2010, Τόμος 8, Τεύχος 6
- :: Ενημερωτικό Δελτίο Φ.Ε.Κ.-Παράρτημα Λεμεσού, Νο.33
- :: Ενημερωτικό Δελτίο Φ.Ε.Κ.-Παράρτημα Λεμεσού, Νο.34
- :: «Άνευ», Τεύχος 36, Άνοιξη (Μάρτιος-Μάιος) 2010
- :: «Άνευ», Τεύχος 37 Καλοκαίρι (Ιούνιος-Αύγουστος) 2010
- :: «Περγαμνή» Ετήσια έκδοση του Πανεπιστημίου Κύπρου, Τόμος Γ, Λευκωσία 2008
- :: «Η Μικρή μου Πινακοθήκη» του Πανίκου Παιονίδη, Τόμος II, Λεμεσός 2009
- :: «Στα Χρόνια της Σκλαβιάς» του Τάσου Νικολαίδη, Λεμεσός 1988
- :: «Ελληνική Ώρα», Τεύχος 19, Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2010

:: Στοιχεία Επικοινωνίας:

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

16ης Ιουνίου 1943 αρ. 7 & Βίκτωρος Ουγκώ, 3022, Λεμεσός

Τηλ: 25749179

Τηλεομ: 25749087

Ηλ. Διεύθυνση: www.syntonistiko.com

Ηλ. Ταχυδρομείο: syntonistiko@cytanet.com.cy

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Τ.Θ. 56467, 3307, Λεμεσός